

Cytowanie jako udawanie

Roman Godlewski

Niezatrudniony w placówce badawczej

Układ komunikacyjny:

- 1. Nadawca,
- 2. Odbiorca,
- 3. Oddziaływanie między nimi,
- 4. Otoczenie, które oddziałuje z nimi lub oddziaływało w przeszłości.

Proces komunikacji:

- 1. Intencja nadawcy, by wytworzyć w umyśle odbiorcy określoną treść za pomocą określonego znaku,
- 2. Znak: całość złożona z:
 - a. Znaczącego zachowania nadawcy,
 - b. Znaczących efektów tego zachowania,
 - c. Znaczących przedmiotów wskazanych przez jedno i drugie,
- 3. Postrzeżenie znaku przed odbiorcą,
- 4. Wytworzenie określonej treści w umyśle odbiorcy poprzez zrozumienie przez niego znaku

Znaki składowe:

-
- 1. Znaczeniowe,
- 2. Wskazujące.

‘Ojciec’ jako termin funkcyjny:

- ‘Piotr jest ojcem Jana’
- ‘Piotr jest ojcem tego dziecka’
- ‘Piotr jest ojcem dziewczynki’

Tautologie:

- 'Piotr jest ojcem dziecka'
- 'Piotr jest ojcem istoty żywej'

- 'Piotr jest ojcem'

- ‘Piotr jest ojcem Jana’ =
- ‘W pewnej parze ojca i dziecka Piotr jest ojcem, a Jan dzieckiem’

- ‘Piotr jest ojcem tego dziecka’ =
- ‘W pewnej parze ojca i dziecka Piotr jest ojcem, a to dziecko jest dzieckiem’

- ‘Piotr jest ojcem dziewczynki’
= ‘W pewnej parze ojca i
dziecka Piotr jest ojcem,
dziecko zaś jest dziewczynką’

- ‘Piotr jest ojcem’ =
- ‘W pewnej parze ojca i dziecka Piotr jest ojcem’

- 'Przedmiot X jest znakiem'

- ‘Przedmiot X jest znakiem’ =
- ‘Przedmiot X jest znakiem w pewnym układzie komunikacyjnym’

- ‘Przedmiot X jest znakiem’ =
- ‘Pewien ciąg przedmiotów tworzy układ komunikacyjny, X zaś jest w nim znakiem’

- ‘Jan powiedział ‘Kocham Cię’ =
- ‘Pewien ciąg przedmiotów tworzył układ komunikacyjny, Jan był w nim nadawcą, działaniem znaczącym była wypowiedź ustna, zaś dźwięk ‘I love you’ był znakiem.’

- ‘Przedmiot Y jest nogą’ =
- ‘Pewien ciąg przedmiotów tworzy ciało, Y zaś jest w nim nogą’

- “7” jest znakiem liczby 7” or
- ‘Słowo ‘Londyn’ jest znakiem Londynu’.

- ‘Słowo ‘Londyn’ jest znakiem Londynu’ =
- ‘Słowo ‘Londyn’ w układzie komunikacyjnym, w którym przesyłana treść odnosi się do Londynu’

- ‘Przedmiot Y jest nogą dla tej głowy’
- ‘Przedmiot Y jest nogą w ciele,
którego częścią jest ta głowa’

- Znaki alfabetyczne

Obszary komunikacyjne:

- 1. Początkowe znaczące zachowanie nadawcy,
- 2. Znaczący kontekst: ostateczny obszar znaczący danego znaku,
- 3. Obszar odniesienia,
- 4. Obszar nie wspomniany: reszta przedmiotów.

Rodzaje zachowania znaczącego:

- 1. Wskazywanie,
- 2. Wykonywanie.

Cele posługiwania się przedmiotami w komunikacji:

- 1. By mówić właśnie o nim,
- 2. By odnieść się do innego przedmiotu,
- 3. By odnieść się do pewnego ogólnika.

Gdy odnosimy się do innego przedmiotu, przedmiot którego używamy może być:

- 1. Podobizną,
- 2. Przedmiotem skojarzonym,
- 3. Symbolem.

Gdy odnosimy się do ogólnika, przedmiot którego używamy może być:

- 1. Próbką,
- 2. Próbką ogólnika skojarzonego,
- 3. Symbolem.

Sposoby na odnoszenie się do przedmiotów przy pomocy symboli.

1. Czyste wskaźniki,
- 2. Przez nazwy ogólne,
- 3. Przez nazwy własne,
- 4. Przez wyrażenia funkcyjne.

- 'krzesło'
- lub
- 'siedzisko z oparciem na czterech nogach'

Cytat =

- Wykonanie próbki rodzaju przedmiotów używanych jako znaki w układach komunikacyjnych pewnego rodzaju mające na celu odniesienie się do tego rodzaju układów komunikacyjnych oraz zaznaczenie, że przedmioty pierwszego rodzaju używane są jako znaki w układach komunikacyjnych drugiego rodzaju

Cytat =

- Wykonanie
- Próbkę rodzaju przedmiotów
- Używanych jako znaki w układach komunikacyjnych pewnego rodzaju
- Mające na celu
 - 1. Odniesienie się do tego rodzaju układów komunikacyjnych
 - 2. Zaznaczenie, że przedmioty pierwszego rodzaju
- Używane są jako znaki
- W układach komunikacyjnych drugiego rodzaju